

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Ottende Afdeling)

28. maj 2020*

»EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgninger om EU-figurmærkerne We IntelliGence the World, currencymachineassistant, robodealer, currencyassistant, tradingcurrencyassistant, CKPL, moneypersonalassistant, moneyassistant, currencypersonalassistant, CNTX Trading, AIdealer og CNTX – ældre EU-figurmærker og ældre britisk figurmærke, der gengiver to sammenflettede cirkler eller to overlappende skiver – suspension af sagsbehandlingen – artikel 71, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2018/625«

I sagerne T-84/19 og T-88/19 – T-98/19,

Cinkciarz.pl sp. z o.o., Zielona Góra (Polen), ved advokaterne E. Skrzydło-Tefelska og K. Gajek,

sagsøger,

mod

Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) ved A. Söder og H. O'Neill, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten:

MasterCard International, Inc., New York, New York (De Forenede Stater), ved solicitors J. Olsen, B. Hitchens og P. Andreottola og barristers G. Tritton og A. Muir Wood,

angående 12 søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelser truffet af Andet Appelkammer ved EUIPO den 7. december 2018 (sag R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 og R 1064/2018-2) vedrørende indsigelsessager mellem MasterCard International og Cinkciarz.pl,

har

RETTEN (Ottende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, J. Svenningsen (refererende dommer), og dommerne R. Barents og C. Mac Eochaidh,

justitssekretær: fuldmægtig A. Juhász-Tóth,

under henvisning til stævningerne, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 12., 13. og 14. februar 2019,

* Processprog: engelsk.

under henvisning til EUIPO's svarskrifter, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 21. maj 2019,

under henvisning til intervenientens svarskrifter, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 17. maj 2019,

under henvisning til afgørelse af 10. april 2019, hvorved sagerne T-84/19 og T-88/19 – T-98/19 blev forenet med henblik på den skriftlige og den eventuelle mundtlige forhandling,

under henvisning til ændringen af sammensætningen af Rettens afdelinger,

og efter retsmødet den 17. december 2019,

afsagt følgende

Dom

Sagens baggrund

- ¹ Mellem den 16. marts og den 25. april 2016 indgav sagsøgeren, Cinkciarz.pl sp. z o.o., 12 ansøgninger om registrering af EU-varemærker til Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1), med senere ændringer (erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14.6.2017 om EU-varemærker (EUT 2017, L 154, s. 1)).

2 De varemærker, der blev ansøgt registreret (herefter »de ansøgte varemærker«), var følgende figurmærker:

– i sag T-84/19:

– i sag T-88/19:

– i sag T-89/19:

– i sag T-90/19:

– i sag T-91/19:

– i sag T-92/19:

– i sag T-93/19:

– i sag T-94/19:

– i sag T-95/19:

– i sag T-96/19:

– i sag T-97/19:

– i sag T-98/19:

3 De varer og tjenesteydelser, som registreringsansøgningerne vedrørte, henhører under klasse 9 og 36 og

i nogle tilfælde klasse 41 (de ansøgte varemærker, som er omhandlet i sagerne T-92/19, T-96/19 og T-98/19) eller klasse 45 (de ansøgte varemærker, som er omhandlet i sagerne T-84/19, T-88/19 – T-91/19, T-93/19 – T-95/19 og T-97/19) i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret.

- 4 EU-varemærkeansøgningerne blev offentliggjort i *EU-Varemærketidende* enten den 19. maj eller den 14. juli 2016.
- 5 Forud herfor, nemlig den 15. marts 2015, havde sagsøgeren indleveret en anden ansøgning om registrering af et EU-varemærke vedrørende følgende figurtegn (herefter »det rent figurative varemærke €\$«).

- 6 Det rent figurative varemærke €\$ svarer nøjagtigt til den figurative bestanddel i de fire ansøgte varemærker, som er omhandlet i sagerne T-84/19, T-92/19, T-96/19 og T-98/19, og ansøgningen om registrering af dette vedrørte varer og tjenesteydelser i de samme klasser som dem, disse fire ansøgte varemærker omfatter. Ansøgningen om registrering af det rent figurative varemærke €\$ blev afslået af undersøgeren, hvis afgørelse blev stadfæstet af appelkammeret. Appelkammerets afgørelse blev imidlertid annulleret ved dom af 8. marts 2018, Cinkciarz.pl mod EUIPO (€\$) (T-665/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:125), hvorved sagen blev hjemvist til Første Appelkammer (sag R 1345/2018-1).
- 7 Den 12. august 2016 rejste intervenienten, MasterCard International, Inc., i henhold til artikel 41 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 46 i forordning 2017/1001) indsigelse mod registrering af de 12 ansøgte varemærker for samtlige de varer og tjenesteydelser, der var omfattet af disse.
- 8 Indsigelserne var navnlig støttet på syv EU-varemærker og et britisk varemærke.
- 9 Blandt de syv EU-varemærker var følgende tre:
 - det nedenfor gengivne EU-figurmærke nr. 9835869 for varer og tjenesteydelser i bl.a. klasse 9 og 36 (herefter de »sammenflettede cirkler«):

- det nedenfor gengivne EU-figurmærke nr. 2988533 i sort og hvid for varer og tjenesteydelser i bl.a. klasse 9, 36, 41 og 45 (herefter »de sorte og hvide skiver«):

- det nedenfor gengivne EU-figurmærke nr. 9812538 i farverne orangerød og lys orange for varer og tjenesteydelser i bl.a. klasse 9, 36, 41 og 45 (herefter »de røde og orange skiver«):

- 10 Til støtte for indsigelserne blev bl.a. anført de grunde, som er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001].

- 11 Den 5. maj 2017 indgav sagsøgeren ugyldighedsbegæringer vedrørende de to ældre varemærker i sort og hvid, som er nævnt i de to første led i præmis 9 ovenfor (sammenflettede cirkler og sorte og hvide skiver, herefter samlet »de ældre varemærker i sort og hvid«).
- 12 Ved 12 afgørelser truffet den 27. marts, den 10. april og den 11. april 2018 forkastede indsigelsesafdelingen indsigelserne i deres helhed. Hvad angik de varemærker, som indsigelsen var støttet på, tog indsigelsesafdelingen ved sin analyse først hensyn til det varemærke, der gengiver to sorte og hvide skiver, og fandt, at de omtvistede tegn ikke lignede hinanden. Herefter udstrakte den sin konklusion til, a fortiori, at omfatte de andre ældre varemærker, fordi disse andre varemærker ikke viste den kombination af hvid og sort i de skiver, som karakteriserer den figurative bestanddel i de ansøgte varemærker. Henset til den manglende lighed mellem de omtvistede tegn fandt indsigelsesafdelingen, at det ikke var nødvendigt at afvente udfaldet af ugyldighedssagen vedrørende det ældre varemærke, som gengiver to sorte og hvide skiver.
- 13 Den 29. maj og den 7. juni 2018 indgav intervenienten i henhold til artikel 66 og 71 i forordning 2017/1001 klager til EUIPO over samtlige de af indsigelsesafdelingen trufne afgørelser.
- 14 Ved afgørelser af 7. december 2018 (herefter »de anfægtede afgørelser«) tog Andet Appellkammer ved EUIPO disse klager til følge, efter at det ex officio havde undersøgt spørgsmålet om suspension af sagerne, som følge af at der forelå parallelle verserende sager vedrørende begæringerne om, at de to ældre varemærker i sort og hvid blev erklæret ugyldige, og vedrørende registreringen af det rent figurative varemærke €\$.
- 15 Appellkammeret fandt navnlig, at indsigelsesafdelingen havde begået en fejl, idet den ikke havde defineret den relevante kundekreds, som appellkammeret selv definerede på grundlag af de forskellige klasser af varer og tjenesteydelser, som var omhandlet i det foreliggende tilfælde.
- 16 I øvrigt besluttede appellkammeret ligesom indsigelsesafdelingen i alle de anfægtede afgørelser med undtagelse af den afgørelse, som er anfægtet i sag T-96/19 (afgørelse R 986/2018-2) (herefter »de 11 første anfægtede afgørelser«), at foretage sammenligningen af de omtvistede tegn på grundlag af det EU-varemærke, som gengiver to sorte og hvide skiver, og som anses for at være et af de to ældre varemærker, der er mest gunstigt for intervenienten (idet det andet er det ældre varemærke, som gengiver to sammenflettede cirkler). Som resultat af denne sammenligning fandt appellkammeret modsat indsigelsesafdelingen, at disse tegn havde en svag grad af lighed på det visuelle plan.
- 17 I den anfægtede afgørelse i sag T-96/19 (herefter »den 12. anfægtede afgørelse«) besluttede appellkammeret at basere sin analyse på det EU-varemærke, der gengiver to røde og orange skiver, fordi de ældre varemærker i sort og hvid var genstand for ugyldighedsbegæringer. I denne afgørelse fandt appellkammeret ligeledes, at de sammenlignede tegn i denne sag havde en svag grad af lighed på det visuelle plan.
- 18 Henset til, at der var en lighed mellem de omtvistede tegn, fandt appellkammeret, at det var nødvendigt at foretage en sammenligning af de omhandlede varer og tjenesteydelser og at behandle intervenientens påstande vedrørende de ældre varemærkers høje grad af særpræg. I denne henseende fremhævede appellkammeret i de 11 første anfægtede afgørelser, at dette spørgsmål ville kunne spille en afgørende rolle, eftersom indsigelsen var støttet på flere ældre rettigheder, og at »visse [af disse ældre rettigheder] (hvis ikke alle) [og det ansøgte varemærke i den foreliggende sag] kan anses for at have en svag grad af lighed [...], for så vidt som de består af to overlappende cirkler af samme størrelse, som er anbragt vandret«. Af samme grund vedrørende en lighed mellem disse tegn fandt appellkammeret ligeledes, at den indsigelsesgrund, som er omhandlet i artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001, skulle behandles.

- 19 Efter at appelkammeret havde ophævet indsigelsesafdelingens afgørelser, hjemviste det derfor sagerne til denne afdeling. I de 11 første anfægtede afgørelser anførte appelkammeret imidlertid, at det »henstille[de] til [indsigelsesafdelingen] at suspendere indsigelsessagen, indtil der [var] truffet en endelig retligt bindende afgørelse vedrørende gyldigheden af [de ældre rettigheder, som indsigelsesafdelingen og appelkammeret selv baserede sig på]«, og i den 12. anfægtede afgørelse opfordrede det »indsigelsesafdelingen [til at] tage hensyn til den verserende ugyldighedssag vedrørende registreringen af [de ældre varemærker i sort og hvid]«. Der var desuden endnu en henstilling om suspension i de anfægtede afgørelser i sagerne T-84/19, T-92/19, T-96/19 og T-98/19, henset til den endelige afgørelse, som skulle træffes i sagen vedrørende registrering af det rent figurative varemærke €\$ (jf. præmis 27-33 nedenfor).

Parternes påstande

- 20 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- De anfægtede afgørelser annulleres.
 - EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for EUIPO.
- 21 EUIPO og intervenienten har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

- 22 I overensstemmelse med artikel 68 i Rettens procesreglement kan flere sager, der har samme genstand, fordi de har forbindelse med hinanden, af Rettens egen drift eller efter anmodning fra en hovedpart til enhver tid forenes med henblik på retsforhandlingernes skriftlige eller mundtlige del, hver for sig eller samtidig, eller med henblik på den afgørelse, hvorved sagens behandling afsluttes.
- 23 Henset til sagsøgerens anmodninger om forening af nærværende sager er de øvrige parter blevet hørt, hvorefter sagerne ved beslutning af 10. april 2019 er blevet forenet, i første omgang med henblik på retsforhandlingernes skriftlige og eventuelle mundtlige del.
- 24 Retten finder det hensigtsmæssigt ligeledes at forene nærværende sager med henblik på den afgørelse, hvorved sagens behandling afsluttes.
- 25 Til støtte for søgsmålene har sagsøgeren fremsat fire anbringender i hver af sagerne:
- Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 71, stk. 1, litra a), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625 af 5. marts 2018 om supplerende regler til forordning 2017/1001 og om ophævelse af delegeret forordning (EU) 2017/1430 (EUT 2018, L 104, s. 1), sammenholdt med artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).
 - Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001, sammenholdt med chartrets artikel 41, stk. 2.

- Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltning.
- Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001.

Det første anbringende i hver sag, det andet anbringendes første led i sag T-96/19 og det andet anbringendes tredje led i alle sagerne undtagen sag T-96/19

- 26 Med det første anbringende i hver sag, det andet anbringendes første led i sag T-96/19 og det andet anbringendes tredje led i alle sagerne undtagen sag T-96/19, som skal behandles samlet, har sagsøgeren rettet en kritik mod de anfægtede afgørelser, som i det væsentlige går på, at appelkammeret ikke suspenderede klagesagerne, selv om det havde konstateret, at en suspension var begrundet, og ikke gav en retligt tilstrækkelig begrundelse for den manglende suspension af klagesagsbehandlingen.

Baggrund

- 27 Disse anbringender og led i anbringender vedrører de passager i de anfægtede afgørelser, hvori appelkammeret, selv om det behandlede de klager, som var indbragt for det, nævnte en suspension af de omhandlede sager på grund af forskellige parallelle sager, som var verserende for EUIPO.
- 28 De omhandlede parallelle sager omfattede for det første to ugyldighedssager vedrørende de ældre varemærker i sort og hvid, nemlig de sammenflettede cirkler og de sorte og hvide skiver, idet det sidstnævnte af disse varemærker var blevet taget i betragtning ved sammenligningen af tegnene i de 11 første anfægtede afgørelser, nemlig alle de anfægtede afgørelser med undtagelse af den, som er anfægtet i sag T-96/19.
- 29 De omhandlede parallelle sager omfattede for det andet sagen vedrørende registrering af det rent figurative varemærke €, der svarer nøjagtigt til den figurative bestanddel i fire af de tolv ansøgte varemærker, nemlig de ansøgte varemærker, som er omhandlet i sagerne T-84/19, T-92/19, T-96/19 og T-98/19.
- 30 De omhandlede passager i de anfægtede afgørelser er for det første punkt 13 i de 11 første anfægtede afgørelser, hvori appelkammeret konstaterede, at de to ældre varemærker i sort og hvid, som det anså for at være de mest gunstige ældre varemærker for intervenienten, var genstand for ugyldighedssager, som allerede var langt fremme i behandlingen, før indsigelsesafdelingen traf de afgørelser, som blev påklaget, således at det »efter appelkammerets opfattelse [ville] være hensigtsmæssigt at suspendere den foreliggende sag, indtil der [var] truffet en endelig og retligt bindende afgørelse i disse [ugyldigheds]sager«.
- 31 I de samme 11 anfægtede afgørelser anførte appelkammeret i øvrigt på grundlag af en tilsvarende konstatering, at det »henstille[de] til at suspendere [den pågældende] indsigelsessag[...], indtil der [var] truffet en endelig retligt bindende afgørelse vedrørende gyldigheden af [de ældre rettigheder, som indsigelsesafdelingen og appelkammeret selv baserede sig på]« (jf. f.eks. punkt 53 i den anfægtede afgørelse i sag T-84/19 eller punkt 56 i den anfægtede afgørelse i sag T-98/19). Appelkammeret udtalte sig også implicit i samme retning i punkt 61 i den 12. anfægtede afgørelse, der er omhandlet i sag T-96/19.
- 32 For det andet fandt appelkammeret i de anfægtede afgørelser i sagerne T-84/19, T-92/19, T-96/19 og T-98/19, der vedrører de fire ansøgte varemærker, hvis figurative bestanddel svarer præcist til det rent figurative varemærke €, som er genstand for den i præmis 5 ovenfor nævnte tidligere registreringssag,

at »[d]en endelige afgørelse [vedrørende ansøgningen om registrering af det rent figurative varemærke €\$ var] af højeste relevans for den igangværende bedømmelse[, og appelkammeret fandt således], at det [var] hensigtsmæssigt at afvente, at der [blev] truffet en endelig og retligt bindende afgørelse i denne [anden] sag, før [det foretog] bedømmelsen af, om den figurative bestanddel [i de pågældende ansøgte varemærker havde] fornødent særpræg«, eller »at det [var] hensigtsmæssigt at tage hensyn til [den] endelige og retligt bindende afgørelse, [som skulle træffes i denne anden sag,] ved bedømmelsen af, om den omhandlede figurative bestanddel [havde] fornødent særpræg« (jf. henholdsvis punkt 35, 35, 39 og 38 i de nævnte anfægtede afgørelser).

- 33 I øvrigt er det, ligeledes i de anfægtede afgørelser i sagerne T-84/19, T-92/19, T-96/19 og T-98/19, anført, at »[a]ppelkammeret [ønskede] at henlede indsigelsesafdelingens opmærksomhed på [...] sag R 1345/2018-1, [...] som [var] verserende for Første Appelkammer«, »og henstille[de] til at suspendere den igangværende sag, indtil der [var] truffet en endelig og retligt bindende [afgørelse] i denne [anden] sag« (jf. henholdsvis punkt 58, 57, 62 og 61 i de nævnte anfægtede afgørelser).
- 34 Desuden tilføjede appelkammeret i punkt 58, 62 og 61 i de anfægtede afgørelser i sagerne T-84/19, T-96/19 og T-98/19, at »indsigelsesafdelingen i lyset af denne [afgørelse] og det forhold, at ordbestanddelen i [det pågældende ansøgte varemærke havde] en svag grad af særpræg for en del af [den relevante kundekreds eller de omhandlede varer og tjenesteydelser], [...] endda ville kunne overveje at genåbne undersøgelsen [af de pågældende ansøgte varemærker] på grundlag af absolutte hindringer«.

Parternes argumenter

- 35 Med det første anbringende i hver af sagerne har sagsøgeren i det væsentlige gjort gældende, at appelkammeret på grundlag af de i præmis 30-33 ovenfor omhandlede udtalelser skulle suspendere behandlingen af klagesagerne, idet det ellers ville tilsidesætte artikel 71, stk. 1, litra a), i delegeret forordning 2018/625 såvel som de krav om klarhed, sammenhæng og effektivitet, som ligger til grund for denne bestemmelse, og det i chartrets artikel 41, stk. 2, fastsatte princip om god forvaltning. Ved ikke at gøre dette gjorde appelkammeret sig skyldigt i magtfordrejning. Appelkammeret undlod desuden at tage hensyn til parternes interesser, selv om det har pligt til at gøre dette, når det træffer afgørelse om, hvorvidt en eventuel suspension af sagsbehandlingen vil være hensigtsmæssig. Sagsøgeren har nærmere bestemt tilføjet, at appelkammeret ikke begrundede sin endelige afgørelse om ikke at suspendere sagsbehandlingen, selv om det havde fundet en sådan suspension begrundet.
- 36 Med det tredje led i det andet anbringende i sagerne T-84/19, T-92/19 og T-98/19 og det første led i det andet anbringende i sag T-96/19, i hvilke sager det omhandlede ansøgte varemærke omfatter en figurativ bestanddel, som er identisk med det rent figurative varemærke €, har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse indeholder en selvmodsigende begrundelse. Denne selvmodsigelse ligger i det forhold, at appelkammeret først på den ene side fandt, at det var begrundet at afvente, at der var truffet en endelig afgørelse i den pågældende parallelle sag vedrørende afslag på registrering af det rent figurative varemærke €\$ på grund af manglende særpræg, før det foretog bedømmelsen af særpræget for den identiske figurative bestanddel i de ansøgte varemærker, som var omhandlet i disse fire sager, og herefter på den anden side behandlede klagen og i denne forbindelse bedømte denne figurative bestanddels særpræg.
- 37 Det tredje led i det andet anbringende i de otte øvrige sager vedrører ligeledes en selvmodsigende begrundelse. Denne selvmodsigelse ligger i det forhold, at appelkammeret først på den ene side fandt, at det var begrundet at suspendere sagsbehandlingen, fordi der forelå to ugyldighedssager, hvori der blev rejst tvivl om, hvorvidt de to ældre varemærker i sort og hvid havde fornødent særpræg, og herefter på den anden side tog et af disse to ældre varemærker i betragtning ved sammenligningen af tegnene og i denne forbindelse fandt, at dette varemærke måtte tilskrives et minimum af særpræg på grund af dets registrering.

- 38 EUIPO har begrænset sig til at gøre gældende, at det første anbringende skal afvises af to grunde.
- 39 For det første vedrører dette anbringende punkter i de anfægtede afgørelser, som ikke er bindende for den indsigelsesafdeling, som sagerne blev hjemvist til i henhold til artikel 71, stk. 2, i forordning 2017/1001. Appellammeret nøjedes nemlig med at rette henstillinger til indsigelsesafdelingen vedrørende suspension af indsigelsessagerne.
- 40 For det andet har EUIPO anført, at den manglende suspension af sagsbehandlingen ved appellammeret ikke berørte sagsøgerens interesser, for de pågældende parallelle sager ville ikke have kunnet påvirke resultatet af de omhandlede indsigelsessager, således at sagerne under alle omstændigheder skulle hjemvises til indsigelsesafdelingen. For det første er de omhandlede indsigelsessager nemlig ligeledes baseret på andre ældre varemærker end de ældre varemærker i sort og hvid, som er genstand for de to ugyldighedssager. For det andet har EUIPO hvad angår den tredje parallelle sag vedrørende registrering af det rent figurative varemærke €\$ anført, at selv om det antages, at den identiske figurative bestanddel i de pågældende fire ansøgte varemærker mangler fornødent særpræg, er der ikke desto mindre en lighed mellem de omtvistede tegn.
- 41 Intervenienten har desuden gjort gældende, at det første anbringende er ugrundet, idet det bl.a. fremgår af retspraksis vedrørende artikel 71, stk. 1, i delegeret forordning 2018/625, at appellammeret, henset til det frie skøn, som det råder over, end ikke når en suspension er begrundet, har pligt til at suspendere sagsbehandlingen. I øvrigt forklarer det forhold, at sagsøgeren ikke gentog sin anmodning om suspension af sagsbehandlingen ved appellammeret, hvorfor dette ikke begrundede sin beslutning om ikke at suspendere sagsbehandlingen af hensyn til parternes interesser. Endelig anbefaler EUIPO's retningslinjer, som sagsøgeren har henvist til, ikke suspension af indsigelsessagen, når det ældre varemærkes gyldighed anfægtes, og disse retningslinjer er under alle omstændigheder ikke bindende for appellammeret.
- 42 Hvad angår det andet anbringendes første eller tredje led har EUIPO gjort gældende, at sagsøgerens kritik skyldes en fejlagtig udlægning af de anfægtede afgørelser og en sammenblanding af kritik vedrørende begrundelsespligten og kritik vedrørende begrundelsens rigtighed, idet EUIPO dog har medgivet, at i de anfægtede afgørelser i sagerne T-84/19, T-92/19, T-96/19 og T-98/19 er grundene til, at appellammeret foreslog en suspension af sagerne på grund af den parallelle sag vedrørende registrering af det rent figurative varemærke €\$, ikke klare.
- 43 Intervenienten har for sit vedkommende gjort gældende, at der hverken foreligger en begrundelsesmangel eller en selvmodsigende begrundelse med hensyn til de forskellige forhold, som sagsøgeren har fremhævet, bl.a. fordi det er i overensstemmelse med retspraksis, at et registreret varemærke tilskrives et minimum af særpræg, selv om registreringen er genstand for en ugyldighedsbegæring, hvori der rejses tvivl om varemærkets særpræg, således som tilfældet er for det ældre varemærke, der blev taget i betragtning ved sammenligningen af tegnene i de 11 første anfægtede afgørelser.

Rettens bemærkninger

– Gennemgang af retsforskrifter og retspraksis

- 44 I henhold til artikel 71, stk. 1, i delegeret forordning 2018/625 kan den kompetente afdeling eller det kompetente appellammer for så vidt angår indsigelses-, fortabelses-, ugyldigheds- og klagesager suspendere sagsbehandlingen, enten af egen drift, hvis sagens omstændigheder tilsiger en suspension, eller efter begrundet anmodning fra en af parterne i en inter partes-sag, hvis sagens omstændigheder tilsiger en suspension under hensyntagen til parternes interesser og den fase, sagen er i.

- 45 Det følger af 17. betragtning til delegeret forordning 2018/625, at denne forordnings artikel 71, stk. 1, tager sigte på større klarhed, sammenhæng og effektivitet i indsigelses-, fortabelses-, ugyldigheds- og klagesager. I denne henseende skal det fremhæves, at såfremt det ældre varemærke, der er påberåbt til støtte for en indsigelse, bliver ugyldigt under sagens behandling, bliver indsigelsessagen uden genstand (jf. i denne retning dom af 25.11.2014, Royalton Overseas mod KHIM – S.C. Romarose Invest (KAISERHOFF), T-556/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:985, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis, og af 14.2.2019, Beko mod EUIPO – Acer (ALTUS), T-162/18, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:87, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis).
- 46 I øvrigt følger det af ordlyden af artikel 71, stk. 1, i delegeret forordning 2018/625, at appelkammeret råder over en vid skønsbeføjelse med hensyn til afgørelsen af, om en verserende sag skal suspenderes, idet der er tale om en suspensionsadgang for appelkammeret (jf. i denne retning dom af 20.9.2017, Jordi Nogues mod EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO), T-386/15, EU:T:2017:632, præmis 21 og den deri nævnte retspraksis).
- 47 Den omstændighed, at appelkammeret råder over en vid skønsbeføjelse med henblik på at suspendere en sag, der verserer for det, indebærer dog ikke, at dets vurdering ikke er undergivet Den Europæiske Unions retsinstansers kontrol. Denne omstændighed begrænser imidlertid den nævnte kontrol med hensyn til indholdet til, at det sikres, at der ikke foreligger et åbenbart urigtigt skøn eller magtfordrejning (jf. dom af 20.9.2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis).
- 48 Det forhold, at der foreligger en parallel sag, hvis udfald kan få indvirkning på udfaldet af klagesagen, indebærer således ikke, at klagesagen automatisk suspenderes, og er følgelig ikke i sig selv tilstrækkeligt til at kvalificere den omstændighed, at appelkammeret ikke suspenderede sagen, som en åbenbar fejl (jf. i denne retning dom af 25.11.2014, KAISERHOFF, T-556/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:985, præmis 33).
- 49 For det første er der nemlig ingen interesse i en suspension af sagsbehandlingen, hvis det ved analysen viser sig, at udfaldet af den parallelle sag ikke vil have nogen indvirkning på udfaldet af indsigelsessagen, hvilket vil være tilfældet, hvis indsigelsen skal tages til følge på grundlag af en anden ældre rettighed, som ikke er anfægtet (jf. i denne retning dom af 20.9.2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, præmis 17), eller hvis indsigelsen omvendt under alle omstændigheder skal forkastes, f.eks. fordi der ikke er lighed mellem de omtvistede tegn, således som indsigelsesafdelingen konstaterede i de afgørelser, der blev indbragt for appelkammeret i det foreliggende tilfælde, efter at have fastslået, at de omtvistede varemærker ikke lignede hinanden.
- 50 For det andet skal appelkammeret i inter partes-sager ved udøvelsen af sin skønsbeføjelse med hensyn til at suspendere sagsbehandlingen tage hensyn til hver parts interesse, idet afgørelsen om at suspendere eller ikke at suspendere en sag skal være resultatet af en afvejning af de omhandlede interesser. Selv hvis der foreligger en parallel sag, kan appelkammeret således finde, at en afvejning af de foreliggende interesser under alle omstændigheder fører til, at klagesagen ikke skal suspenderes (jf. i denne retning dom af 25.11.2014, KAISERHOFF, T-556/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:985, præmis 33 og 34).
- 51 Det er i denne henseende blevet fastslået, at appelkammeret i forbindelse med afvejningen af de foreliggende interesser bl.a. skal foretage en umiddelbar vurdering af sandsynligheden for, at den potentielt relevante parallelle sag munder ud i en afgørelse, som vil have indvirkning på klagesagen (jf. i denne retning dom af 17.2.2017, Unilever mod EUIPO – Technopharma (Fair & Lovely), T-811/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:98, præmis 67 og den deri nævnte retspraksis, og af 14.2.2019, ALTUS, T-162/18, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:87, præmis 44 og den deri nævnte retspraksis), og at interesseafvejningen, såfremt denne vurdering resulterer i en konstatering af, at sandsynligheden

herfor er lav, forskydes til fordel for indsigereens berettigede interesse i at opnå en afgørelse vedrørende indsigelsen (jf. i denne retning dom af 21.10.2015, Petco Animal Supplies Stores mod KHIM – Gutiérrez Ariza (PETCO), T-664/13, EU:T:2015:791, præmis 35).

- 52 I tilfælde af usikkerhed med hensyn til udfaldet af en parallel sag, hvorunder det ældre varemærke, som påberåbes til støtte for en indsigelse, anfægtes, vil en fortsættelse af indsigelsessagen uden at afvente afgørelsen i den parallelle sag imidlertid principielt ikke give indehaveren af det ældre varemærke nogen fordel, for selv hvis indsigelsessagen fører til afslag på ansøgningen om registrering af det yngre varemærke, er der intet til hinder for, at samme ansøgning indgives igen, når det ældre varemærke er kendt ugyldigt (jf. i denne retning dom af 25.11.2014, KAISERHOFF, T-556/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:985, præmis 41 og 50 og den deri nævnte retspraksis).
- 53 I øvrigt skal det i forbindelse med den prøvelse, som Unionens retsinstanser foretager af appelkammerets afgørelser vedrørende en eventuel suspension af sagsbehandlingen, navnlig undersøges, om de forhold, som appelkammeret har taget hensyn til, gjorde det muligt for det at konkludere, at sagen for appelkammeret ikke skulle, eller eventuelt skulle, suspenderes, uden at foretage et åbenbart urigtigt skøn (jf. i denne retning dom af 12.11.2015, Société des produits Nestlé mod KHIM – Terapia (ALETE), T-544/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:842, præmis 28).
- 54 I denne henseende anlægger appelkammeret et åbenbart urigtigt skøn, bl.a. når det støtter sin konklusion vedrørende afvejningen af de foreliggende interesser på en urigtig juridisk analyse af de faktiske omstændigheder eller på urigtige faktiske omstændigheder, eller uden at tage hensyn til alle de relevante forhold, der kendetegner parternes situation (jf. i denne retning dom af 14.2.2019, ALTUS, T-162/18, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:87, præmis 41, 44, 47, 49 og 57 og den deri nævnte retspraksis; jf. ligeledes analogt dom af 26.9.2013, Centrotherm Systemtechnik mod KHIM og centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, præmis 108, 110 og 116).
- 55 Det skal desuden bemærkes, at undersøgelsen af spørgsmålet om suspension af sagen for appelkammeret ifølge fast retspraksis går forud for undersøgelsen af, om der foreligger en risiko for forveksling (jf. dom af 8.9.2017, Aldi mod EUIPO – Rouard (GOURMET), T-572/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:591, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis).
- 56 En afgørelse om at suspendere en klagesag til prøvelse af en afgørelse truffet af indsigelsesafdelingen tager nemlig sigte på at undgå, at der træffes afgørelse vedrørende en indsigelse, bl.a. når der må anses at være alvorlig tvivl om gyldigheden af et ældre varemærke, som er afgørende for, om indsigelsen er velbegrundet, således at det bliver muligt at drage konsekvenserne af den afgørelse, hvorved der tages endeligt stilling til gyldigheden af dette varemærke i forbindelse med vurderingen af, om samtlige argumenter, der er gjort gældende over for indsigelsesafdelingens afgørelse, er velbegrundede (jf. i denne retning dom af 21.10.2015, PETCO, T-664/13, EU:T:2015:791, præmis 29). Disse betragtninger er forenelige med det mål om klarhed, sammenhæng og effektivitet i procedurerne, som er udtrykt i 17. betragtning til delegeret forordning 2018/625.
- 57 Endelig bemærkes, at såfremt et EU-organ råder over et vidt skøn, må der lægges endnu større vægt på overholdelsen af de garantier, som EU-retten giver med hensyn til den administrative sagsbehandling. Disse garantier omfatter bl.a. kravet om, at det kompetente organ omhyggeligt og upartisk skal undersøge alle relevante forhold i den enkelte sag, og den pågældendes ret til, at afgørelsen skal være forsynet med en tilstrækkelig begrundelse. Kun under disse omstændigheder kan Unionens retsinstanser efterprøve, om de faktiske og retlige omstændigheder, der har betydning ved udøvelsen af skønnet, forelå (dom af 21.11.1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, præmis 14).

– *Bedømmelse i den foreliggende sag*

- 58 Det er ubestridt, at appelkammeret i de anfægtede afgørelser tog hensyn til, at der forelå tre parallelle sager, i relation til spørgsmålet om, hvorvidt en suspension af klagesagerne var begrundet. Der var dels tale om de to ugyldighedssager vedrørende de ældre varemærker i sort og hvid, dels om sagen vedrørende afslag på registrering af det rent figurative varemærke €\$. I disse tre sager blev de pågældende varemærkers særpræg anfægtet.
- 59 Med hensyn til de to parallelle ugyldighedssager vedrørende de ældre varemærker i sort og hvid konstaterede appelkammeret indledningsvis i de 11 første anfægtede afgørelser, at disse sager »allerede var langt fremme i behandlingen, før [indsigelsesafdelingens] afgørelse blev truffet«, og at det »derfor [ville] være hensigtsmæssigt at suspendere den foreliggende sag, indtil der [var] truffet en endelig og retligt bindende afgørelse i disse sager« (jf. f.eks. punkt 13 i de anfægtede afgørelser i sagerne T-84/19 og T-98/19).
- 60 Appelkammeret behandlede ikke desto mindre klagerne og fandt, at »ethvert tegn, der er registreret som EU-varemærke, under alle omstændigheder har en vis grad af særpræg«, hvorefter appelkammeret tilføjede, at det »på [daværende] tidspunkt følgerig [fandt], at [det ældre varemærke, som gengiver to sorte og hvide skiver, havde] en vis grad af særpræg« (jf. f.eks. punkt 37 i den anfægtede afgørelse i sag T-84/19 eller punkt 40 i den anfægtede afgørelse i sag T-98/19).
- 61 Derimod konstaterede appelkammeret i punkt 25 i den 12. anfægtede afgørelse, som er omhandlet i sag T-96/19, at det ældre varemærke, der gengiver to sorte og hvide skiver, »syn[tes] at være det, som ha[vde] flest fælles træk med [det pågældende ansøgte varemærke]«, men »eftersom denne ældre rettighed [var] [...] genstand for en ugyldighedssag«, besluttede appelkammeret at behandle klagen på grundlag af et andet ældre varemærke.
- 62 Desuden henstillede appelkammeret, således som det fremgår af præmis 31 ovenfor, i alle de anfægtede afgørelser, herunder i den, der er omhandlet i sag T-96/19, til indsigelsesafdelingen at suspendere indsigelsessagen, indtil der var truffet en endelig afgørelse vedrørende gyldigheden af de ældre varemærker i sort og hvid.
- 63 Hvad angår den parallelle sag vedrørende registrering af det rent figurative varemærke €\$ anførte appelkammeret i de anfægtede afgørelser i sagerne T-84/19, T-92/19, T-96/19 og T-98/19, at »[d]en endelige afgørelse i [denne parallelle sag] var af højeste relevans for den foreliggende bedømmelse«, dvs. bedømmelsen i forbindelse med sammenligningen af tegnene af, om den figurative bestanddel i de pågældende ansøgte varemærker havde fornødent særpræg, og at »[det] følgerig [fandt], at det [var] hensigtsmæssigt at afvente, at der [blev] truffet en endelig og retligt bindende afgørelse i denne [parallelle sag], før [det foretog] bedømmelsen af, om den omhandlede figurative bestanddel [havde] fornødent særpræg« (jf. f.eks. punkt 35 i den anfægtede afgørelse i sag T-84/19 eller punkt 38 i den anfægtede afgørelse i sag T-98/19).
- 64 Appelkammeret behandlede ikke desto mindre klagerne og fandt, at i den figurative bestanddel i de ansøgte varemærker i sagerne T-84/19, T-92/19, T-96/19 og T-98/19 havde bestanddelene »€« og »\$« ikke særpræg, og at de sorte og hvide skiver havde kun en svag grad af særpræg (jf. f.eks. punkt 33 og 34 i den anfægtede afgørelse i sag T-84/19 eller punkt 36 og 37 i den anfægtede afgørelse i sag T-98/19).
- 65 Desuden henstillede appelkammeret ligeledes i de anfægtede afgørelser i sag T-84/19, T-92/19, T-96/19 og T-98/19 til indsigelsesafdelingen at suspendere indsigelsessagen, indtil der var truffet en endelig afgørelse i den pågældende parallelle sag.

- 66 Indledningsvis skal det konstateres, at i modsætning til, hvad EUIPO har gjort gældende ved den første formalitetsindsigelse vedrørende det første anbringende, omhandler dette anbringende ikke den omstændighed, at appelkammeret henstillede til den indsigelsesafdeling, som sagerne blev hjemvist til, at suspendere indsigelsessagerne, men den omstændighed, at appelkammeret ikke suspenderede klagesagerne.
- 67 Det er i denne henseende ubestridt, at appelkammeret efter at have anført de grunde, der talte for en suspension af klagesagerne, stiltiende besluttede ikke at suspendere dem, idet appelkammeret realitetsbehandlede de klagesager, der var indbragt for det, og gav klagerne medhold, hvorefter det hjemviste sagerne til indsigelsesafdelingen.
- 68 Følgelig må denne formalitetsindsigelse forkastes, idet den skyldes en unøjagtig udlægning af det første anbringende.
- 69 Med hensyn til realiteten giver artikel 71, stk. 1, i delegeret forordning 2018/625 appelkammeret beføjelse til, selv af egen drift, at undersøge og vurdere, om sagens omstændigheder tilsiger en suspension af klagesagen. Det fremgår af de anfægtede afgørelser, at appelkammeret udøvede denne beføjelse i hver af de anfægtede afgørelser.
- 70 For det første fandt appelkammeret nemlig, at det var begrundet at suspendere klagesagerne i de anfægtede afgørelser i samtlige sager med undtagelse af den anfægtede afgørelse i sag T-96/19 på grund af ugyldighedssagerne vedrørende de ældre varemærker i sort og hvid. For det andet fandt appelkammeret i de anfægtede afgørelser i sagerne T-84/19, T-92/19, T-96/19 og T-98/19, at det var begrundet af afvente, at der blev truffet en afgørelse i sagen vedrørende registrering af det rent figurative varemærke €, før det foretog en bedømmelse, som det påhvilede det at foretage (jf. f.eks. punkt 13 og 35 i den anfægtede afgørelse i sag T-84/19).
- 71 Disse betragtninger svarede til den vurdering, som i henhold til artikel 71, stk. 1, i delegeret forordning 2018/625 var en betingelse for en suspension af sagsbehandlingen. Desuden indebærer disse betragtninger nødvendigvis, at der var en stor sandsynlighed for, at de parallelle sager, som var taget i betragtning, ville munde ud i afgørelser, som ville få indvirkning på klagesagerne, og at afvejningen af de foreliggende interesser faldt ud til sagsøgerens fordel.
- 72 Appelkammeret behandlede ikke desto mindre klagesagerne uden dog at begrunde sin endelige afgørelse om ikke at suspendere sagerne, hvilket omvendt betød, at afvejningen af de foreliggende interesser måtte være faldet ud til intervenientens fordel. Desuden indebærer den omstændighed, at appelkammeret til sidst henstillede til indsigelsesafdelingen at suspendere indsigelsessagerne, at afvejningen af de foreliggende interesser efter appelkammerets opfattelse igen ville falde ud til sagsøgerens fordel, når først klagesagerne var afsluttet.
- 73 Det skal erindres, at overholdelsen af den ret, som en person, der berøres af en afgørelse, har til at få en tilstrækkelig begrundelse for denne afgørelse, i overensstemmelse med den retspraksis, som er nævnt i præmis 57 ovenfor, er særlig vigtig, når afgørelsen er truffet på grundlag af en vid skønsmæssig beføjelse, således som det er tilfældet for en afgørelse truffet af appelkammeret vedrørende en eventuel suspension af sagsbehandlingen ved dette.
- 74 I denne henseende er det allerede blevet fastslået, at generelle og kategoriske udtalelser på ingen måde gør det muligt at antage, at appelkammeret har foretaget en effektiv udøvelse af en vid skønsmæssig beføjelse, som det er tildelt (jf. i denne retning dom af 26.9.2013, Centrotherm Systemtechnik mod KHIM og centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, præmis 110). Dette må gælde så meget desto mere, når der slet ikke er angivet en begrundelse hvad angår den på dette punkt afgørende vurdering vedrørende afvejningen af de foreliggende interesser, og dette navnlig når en afgørelse fra appelkammeret, som i de foreliggende sager, indeholder ambivalente betragtninger vedrørende selve denne vurdering.

- 75 Det skal ligeledes præciseres, at selv hvis det antages, at der ses bort fra den omstændighed, at appelkammeret udtrykkeligt anførte, at det fandt, at det var hensigtsmæssigt at suspendere »den foreliggende sag« (punkt 13 i de 11 første anfægtede afgørelser), eller at den endelige afgørelse vedrørende ansøgningen om registrering af det rent figurative varemærke €\$ var af højeste relevans »for den igangværende bedømmelse« (punkt 35, 35, 39 og 38 i de anfægtede afgørelser i henholdsvis sagerne T-84/19, T-92/19, T-96/19 og T-98/19), og at det kunne lægges til grund, at appelkammeret nøjedes med at henstille til indsigelsesafdelingen at suspendere indsigelsessagerne efter ubetinget at have fundet, at en suspension af sagerne var begrundet, ville det alligevel skulle fastslås, at en sådan fremgangsmåde med henblik på en forsinket anvendelse af artikel 71, stk. 1, i delegeret forordning 2018/625 var ulovlig.
- 76 Det følger nemlig af den i præmis 55 og 56 ovenfor nævnte retspraksis om den forudgående karakter af undersøgelsen af spørgsmålet om suspension af klagesagen, at en sådan suspension, hvis den er begrundet, skal gøre det muligt at tage hensyn til betydningen af en afgørelse, som afventes i en parallel sag, for samtlige argumenter, der er påberåbt til anfægtelse af indsigelsesafdelingens afgørelse. Såfremt appelkammeret finder, at en suspension af sagsbehandlingen er begrundet, har det derfor ingen anden mulighed end at træffe afgørelse om en sådan suspension, og det kan således end ikke delvist behandle klagen. Eftersom appelkammeret i de foreliggende sager havde fundet, at en suspension af sagerne var begrundet, kunne det følgelig ikke træffe afgørelse vedrørende klagerne, og det havde derfor ikke mulighed for at foretage nogen henstilling til indsigelsesafdelingen, idet enhver hjemvisning af sagerne til denne ville indebære en behandling af klagerne og dermed skyldes en retlig fejl.
- 77 De formalitetsindsigelser, som EUIPO har rejst vedrørende sagsøgerens manglende interesse i spørgsmålet, kan ikke rejse tvivl om disse betragtninger.
- 78 Hvad for det første angår argumentet om, at udfaldet af sagen vedrørende registrering af det rent figurative varemærke €\$ er uden betydning for appelkammerets konklusion vedrørende sammenligningen af tegnene i de anfægtede afgørelser i sagerne T-84/19, T-92/19, T-96/19 og T-98/19, fordi appelkammeret kunne være nået frem til den samme konklusion, selv om den figurative bestanddel i de pågældende ansøgte varemærker ikke havde fornødent særpræg, må det nemlig konstateres, at en bedømmelse heraf ikke er foretaget i de nævnte anfægtede afgørelser. Appelkammeret fandt tværtimod i disse afgørelser, at bedømmelsen af denne figurative bestanddels særpræg, som indirekte ville følge af den endelige afgørelse, der skulle træffes i den nævnte parallelle sag, var af højeste relevans for den igangværende bedømmelse, nemlig bedømmelsen i forbindelse med sammenligningen af de omtvistede tegn.
- 79 I denne henseende bemærkes, at EUIPO ikke kan støtte en afgørelse, som er indbragt for Retten, på forhold, som ikke er medtaget i denne afgørelse (jf. dom af 8.9.2017, GOURMET, T-572/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:591, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis). Dette gælder navnlig med hensyn til vurderinger, hvor appelkammeret har en vid skønsebeføjelse.
- 80 Hvad for det andet angår den omstændighed, at de omhandlede indsigelser er støttet på andre ældre varemærker end de to varemærker, som er genstand for de parallelle ugyldighedssager, må det konstateres, at appelkammeret af procesøkonomiske årsager foretog sammenligningen af de omtvistede tegn under hensyntagen til alene det ene af disse to varemærker i samtlige de anfægtede afgørelser med undtagelse af den i sag T-96/19 omhandlede afgørelse, hvori det foretog sammenligningen alene på grundlag af et andet ældre varemærke.
- 81 I samtlige sager undtagen sag T-96/19 kan den omstændighed, at indsigelsen ligeledes var støttet på andre ældre varemærker end det, som appelkammeret alene tog hensyn til, følgelig ikke godtgøre, at den fejl, som appelkammeret begik ved ikke at suspendere de pågældende sager, ikke har haft en konkret betydning (jf. i denne retning dom af 20.9.2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, præmis 32).

- 82 Hvad angår den 12. anfægtede afgørelse, der er omhandlet i sag T-96/19, indebærer det forhold, at sammenligningen af tegnene i denne afgørelse blev foretaget på grundlag af et andet ældre varemærke end de to ældre varemærker, som var genstand for en ugyldighedssag, imidlertid ikke, at den fejl, som appelkammeret begik med hensyn til ikke at suspendere sagsbehandlingen i denne sag, er uden konkret betydning. I præmis 78 ovenfor er det nemlig blevet fastslået, at det følger af appelkammerets egne betragtninger i denne afgørelse, at den anden parallelle sag vedrørende registrering af det rent figurative varemærke €\$ kunne have indvirkning på dets bedømmelse. Som det fremgår af præmis 31 ovenfor, fandt appelkammeret i øvrigt ligeledes i denne anfægtede afgørelse, at selv om det ved sammenligningen af tegnene tog hensyn til et andet ældre varemærke end de varemærker, som var omhandlet i de parallelle ugyldighedssager, var det ikke desto mindre hensigtsmæssigt at suspendere indsigelsessagen, indtil der var truffet en endelig retligt bindende afgørelse vedrørende gyldigheden af de ældre varemærker, som var anfægtet i ugyldighedssagerne.
- 83 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det første anbringende og, alt efter hvilken sag der er tale om, det andet anbringendes første eller tredje led, i hver af sagerne er begrundede.

Det andet anbringendes øvrige led og det tredje og det fjerde anbringende i hver af sagerne

- 84 Eftersom undersøgelsen af spørgsmålet om suspension af sagerne går forud for undersøgelsen af, om der foreligger en risiko for forveksling, skal de anfægtede afgørelser annulleres, uden at det er nødvendigt at undersøge de øvrige anbringender eller led i anbringender.

Sagsomkostninger

- 85 I henhold til procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 86 I henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 3, kan Retten træffe afgørelse om, at andre intervenienter end de i denne artikels stk. 1 og 2 nævnte skal bære deres egne omkostninger.
- 87 Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at EUIPO og intervenienten tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for EUIPO.
- 88 I denne henseende skal det bemærkes, at nødvendige udgifter, som er afholdt af parterne i forbindelse med sagen for appelkammeret, i henhold til procesreglementets artikel 190, stk. 2, betragtes som omkostninger, der kan kræves erstattet. Det samme gælder imidlertid ikke for omkostninger, der er afholdt i forbindelse med sagen for indsigelsesafdelingen. Sagsøgerens påstand kan derfor ikke tages til følge, for så vidt som den vedrører omkostningerne i forbindelse med sagen for indsigelsesafdelingen.
- 89 Da EUIPO har tabt sagen, bør det derfor pålægges at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagen for Retten i overensstemmelse med sagsøgerens påstand herom.
- 90 Under den foreliggende sags omstændigheder bør det pålægges intervenienten at bære sine egne omkostninger i forbindelse med sagen for Retten.
- 91 Hvad angår påstanden om, at EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for appelkammeret, tilkommer det appelkammeret på baggrund af nærværende dom at træffe afgørelse om de omkostninger, der er forbundet med denne sag.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Ottende Afdeling):

- 1) **Sagerne T-84/19 og T-88/19 – T-98/19 forenes med henblik på dommen.**
- 2) **Afgørelserne truffet af Andet Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) den 7. december 2018 (sag R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 og R 1064/2018-2) annulleres.**
- 3) **EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Cinkciarz.pl sp. z o.o. afholdte omkostninger i forbindelse med sagen for Retten.**
- 4) **MasterCard International, Inc. bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sagen for Retten.**

Svenningsen

Barents

Mac Eochaidh

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 28. maj 2020.

Underskrifter